

காமம் கண்ணிய மரபில் கூற்றிற்குரியோர்

தனித்தமிழ் ஞாலக் களஞ்சியம்

“தனித்தமிழ் ஞாலக் களஞ்சியம்” என்னும் பெயரில் தமிழில் உள்ள சங்க ஆக்கங்கள், மற்றும் தனிநபர் தொகுத்த ஆக்கங்கள் அனைத்தும் தொகுக்கும் இடமாக “தனித்தமிழ் ஞாலக் களஞ்சியம்” விளங்கும்.

thanithamizhakarathikalanjiyam.github.io

Join with us <https://groups.yahoo.com/neo/groups/isaiyini/info>

அறிமுகம்

கண்மணிகணேசன் நூல்கள்

காமம் கண்ணிய மரபில் கூற்றிற்குரியோர்

ஆசிரியர்

★★கண்மணிகணேசன்★★

பதிப்பு

2019-10-19-

கைபேசி தொகுப்புரை

முனைவர் திருமதி ச.கண்மணிகணேசன் அவர்கள் 1976இல் தனியார் கல்லூரித் தமிழ்த்துறையில் துணைப்பேராசிரியராகப் பணியைத் தொடங்கி; முனைவர் பட்டம் பெற்ற பிறகு இணைப்பேராசிரியராகித்; தன்னாட்சிக் கல்லூரியின் தேர்வாணையராக ஓராண்டு பணியாற்றிய பின்னர்; விருப்பஓய்வு பெற்று; பத்தாண்டு காலம் சுயநிதிக்கல்லூரி முதல்வராகப் பணியாற்றியவர்.

மேலும் ★★முனைவர் திருமதி ச.கண்மணிகணேசன் தமது சிந்தனைக் கருவூலத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள அனுமதி தந்தமைக்கு இசையினி குழுவும் நன்றிகளுடன் வாழ்த்துக்களை★★ மனதாரக் கூறிக் கொள்கிறது.

கைபேசியாக்கம்,

மு.பிச்சைமுத்து★★

2019-10-19-

Creative Commons Public Licenses

[! [Creative Commons License] (<https://i.creativecommons.org/l/by/4.0/88x31.png>)] (<http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>)

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution 4.0 International License] (<http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>) .

முன்னுரை

காமம் கண்ணிய மரபில் கூற்றிற்குரியோர்

(மதுரை ஞாலத்தமிழ்ப் பண்பாட்டு ஆய்வு மன்றம் ஜூன் 2000ல் நடத்திய கருத்தரங்கில் வாசித்து அளித்த ஆய்வுக்கட்டுரை இது. தமிழியல் கட்டுரைகள் என்னும் நூலில் அப்போதே வெளியிடப்பட்டது. கருத்தரங்கில் நிகழ்ந்த கலந்துரையாடல் கருத்துக்களையும் சேர்த்துப் பதிவு செய்யப்படுகிறது.)

தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரம் கூறும் இலக்கியக் கொள்கைகள் பல. அகப்பாடல்களில் கூற்று நிகழும் இடங்களையும், கூற்று நிகழ்த்துவோரையும் தொல்காப்பியர் வரையறுத்துக் கூறியுள்ளார். அவ்வரையறைகளுள் அஃறிணைப் பொருள்களுடன் கூற்று நிகழ்த்துவோராக அவர் சுட்டும் அகப்பொருள் மாந்தர் பற்றிய விளக்கமுறை ஆய்வாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

காமம் கண்ணிய மரபு

இன்பம், துன்பம் என்ற இரண்டு நிலைக்களத்தினும்; நகை முதலிய எட்டு மெய்ப்பாடுகளும் தோன்றும்படியாக; அறிவையும், புலனையும் வேறுபட நிறுத்தி; அஃறிணைப் பொருள்களிடம் உயர்திணைக்குரிய உறுப்புகள் இருப்பதாகவும், உணர்வுகள் வெளிப்படுவதாகவும், பதில் கிடைப்பதாகவும் நெஞ்சோடு புணர்த்திப் பாடல்கள் புனைவதுண்டு என்கிறார் தொல்காப்பியர். பேசாத் தன்மையுடையன பேசுவதாகவும், அவை செய்யாத தொழில்களைச் செய்வதாகவும், தாம் உற்ற பிணிக்கு அவை வருந்துவதாகவும் பாடல்கள் அமையும் என்பதைப் பின்வரும் நூற்பா உணர்த்துகிறது.

“ நோயும் துன்பமும் இருவகை நிலையிற்
காமம் கண்ணிய மரபிடை தெரிய
எட்டன் பகுதியும் விளங்க ஓட்டிய
உறுப்புடையது போல் உணர்வுடையது போல்
மறுத்துரைப்பன போல் நெஞ்சோடு புணர்த்தும்
சொல்லா மரபின் அவற்றொடு கெழீஇச்
செய்யா மரபிற் தொழிற்படுத் தடக்கியும்
அவரவருறு பிணி தம போலச் சேர்த்தியும்
அறிவும் புலனும் வேறுபட நிறீஇ
இருபெயர் மூன்றும் உரியவாக
உவம வாயிற் படுத்தலும் உவமமோடு
ஒன்றிடத்து இருவர்க்கும் உரிய பாற்கிளவி ”

(பொருளதிகாரம்- பொருளியல்- துத்.- 2) தொடர்ந்து வரும் துத்திரங்களில் (மேற்.- 3,4,5) ;

" கனவும் உரித்தால் அவ்விடத்தான "

என்றும்,

" தாய்க்கும் உரித்தால் போக்குடன் கிளப்பின் "

என்றும்,

" பால்கெழு கிளவி நால்வர்க்கும் உரித்தே "

என்றும் விடுபட்ட

கருத்துக்களை அடுக்குகிறார். இங்கு காமம் கண்ணிய மரபில் கனவும் அடங்கும் என்றும்; அஃறிணையை உயர்திணையாய் உவமித்துத் தலைவன் தலைவி மட்டுமின்றித் தாயரும் தோழியும் கூடக் கூற்று நிகழ்த்துவர் என்றும் பொருள் கொள்வதே பொருந்தும்.

தலைவி கூற்றுகள்

ஐங்குறுநூறில் தலைமகள் மாலைப் பொழுதுடன் பேசுவதாக அமையும் இரங்கற் பொருள் பொதுளிய பாடல் உள்ளது. (பா- 183) 'தலைவன் பிரிந்தென மாலைப்பொழுதாகிய நீ பகலிலேயே வந்து விடுகின்றாய்; காலையிலேயே நீ வந்து விட்டாலும் உன்னைத் தடுத்து நிறுத்துவார் யாரும் இலர்' என்று கூறுகிறாள்.

குறுந்தொகைத் தலைவி ஆற்ற இயலாமல் கடலுடன் உரையாடுகிறாள். 'நடுச்சாமத்திலும் உன் அலைகளால் தாழையை அலைத்து ஆரவாரிக்கிறாயே; நீ யாரால் வருத்தமுற்றாய்?' என்று கேட்கிறாள். (பா- 163)

நற்றிணைத் தலைவி துன்பமிகுதியால் நாரையுடன் பேசுகிறாள். மாலைப் பொழுதில் தான்படும் துன்பத்தைத் தன் தலைவனிடம் சென்று உரைக்க வேண்டுகிறாள் (பா- 54) . குருகைப் பார்த்துத் தன் கலன்கள் கழலும் செய்தியை மறவாமல் தலைவனிடம் கூறக் கெஞ்சுகிறாள் (பா- 70) . கானக்குறவர் மடமகள் தான் தினைப்புனக் காவலுக்கு வந்துள்ள செய்தியைத் தலைவன் அறியும்படிக் கிளியே சென்று கூறவேண்டும் என; அதை ஓட்டாமல் வயிறார உண்ணவிட்டுத் தூது செலுத்துகிறாள் (பா- 102) . பிரிந்து சென்ற தலைவனைச் சுரத்தில் சந்தித்து மீண்டு வரும்படிக் கூறாத தும்பியைப் பழித்துப்பேசிக் குறையிரக்கிறாள். (பா- 277)

அகநானூற்றுத் தலைவி கானல், கழி, புன்னை அனைத்தையும் விட நண்டே சிறந்தது எனப் புகழ்ந்து அதனிடம் தன் துன்பத்தைக் கூறித் தலைவனிடம் தெரிவிக்கச் சொல்கிறாள் (பா- 170) . தலைவன் மலையிலிருந்து இழிந்தோடும் ஆற்றுடன் பேசி அலமருகிறாள். (பா- 398)

கலித்தொகைத் தலைவி மாலைப்பொழுதிடம் இரங்கிப் பேசுகிறாள் (பா- 118 & 120) . கடல், அன்றில், குழல் முதலியவற்றுடன் அவள் புலமம்பியது பற்றித் தோழி தலைவனுக்குத் தெரிவிக்கிறாள் (பா- 129) .

தோழி கூற்று

குறுந்தொகைத் தோழி தலைவன் சிறைப்புறத்தானாக தும்பியுடன் பேசுகிறாள். தலைவி தமரின் தீராள்; ஆதலால் அவளைச் சந்திப்பது இயலாது என்பதை அவனுக்குக் குறிப்பாக உணர்த்த இவ்வுத்தியைக் கையாள்கிறாள்.

" அம்ம வாழியோ அணிச்சிறைத் தும்பி
.....அவர் நாட்டு
அண்ணல் நெடுவரைச் சேறியாயின்
.....
துளரெறி நுண்டுக் களைஞர் தங்கை
தமரின் தீராள் என்மோ.....
.....
பிரசந் தூங்கு மலைகிழ வோற்கே " (பா-392)

மான்கள் தினைப்பயிரை மேய்வதைத் தடுக்கக் களைக்கொட்டினை அவற்றின் மேல் எறிவதால் புழுதி பரந்து படிந்த மேனியை உடைய தமரிடத்தினின்றும் அவள் நீங்கி வர இயலாத செய்தியைத் தோழி தலைவனுக்குப் புலப்படுத்துகிறாள்.

செவிலி கூற்று

தலைவனோடு உடன்போகிய மகளைத் தேடிச் சுரத்திடைச் சென்ற அகநானூற்றுச் செவிலி நவ்விப்பிணவுடன் பேசுகிறாள்.

" ஏறுடை இனத்த நாறுயிர் நவ்வி

.....

தொலைவில் வெள்வேல் விடலையோ டென்மகள்

இச்சுரம் படர்தந் தோளே....

.....

நின்னொடு வினவல் கேளாய் " (பா- 7)

பெதும்பைப் பருவத்து மகள் தழையாடை அணிந்தவளாய்த் தன் ஆயத்துடன் ஆடுவதினின்றும் தடுத்துத் தாக்கணங்குடைய முதுபதியில் எங்கும் செல்லாமல் காவல் செய்த இல்லத்தவரை மீறித் தன் காதலனுடன் சென்று விட்டாள் என்ற செய்தியை மானுடன் பேசுகிறாள் செவிலி.

நற்றாய் கூற்று

உடன்போகிய தன் மகள் தலைவனுடன் மீண்டும் வரவேண்டும் எனத் தாய் காகத்திற்குப் பராயக்கடன் உரைக்கும் பாட்டு ஐங்குறுநூற்றில் உள்ளது.

" மறுவில் தூவிச் சிறுகருங் காக்கை
அன்புடை மரபின் நின்கிளையோ டாரப்
பச்சூன் பெய்த பைந்நிண வல்சி
பொலம்புனை கலத்தில் தருகுவென் மாதோ
வெஞ்சின விறல்வேள் காளையொடு
அஞ்சிலோதியை வரக் கரைந்தீமே " (பா- 391)

என்ற பாடலில் தாய் காகத்தைப் பார்த்து; 'உன் சுற்றத்தோடு சேர்ந்து உண்ணும் அளவிற்குப் பசிய இறைச்சியுடன் கூடிய உணவைப் பொற்கலத்தில் தருகிறேன். என் மகள் தான் உடன் சென்ற தலைவனுடன் மீண்டு வரும்படிக் கரைவாயாக' என்று வேண்டுகிறாள்.

தலைவன் கூற்று

குறுந்தொகைத் தலைவன் தன் தலைவியின் நலம் புனைந்துரைத்துத் தும்பியுடன் பேசுகிறான். 'நீ அறிந்த பூக்களுள் என் தலைவியின் கூந்தலைக் காட்டிலும் மணம் பொருந்திய பூ ஏதேனும் உண்டா?' என்று கேட்கிறான் (பா -2) . கார் காலத்து மாலையில் மலர்ந்த முல்லைப் பூக்களிடம் அவை சிரிப்பது தவறு என்கிறான் (பா- 162) . வினைமுடித்து மீண்டு தலைவியோடு கூடும்போது முகிலுடன் உரையாடுகிறான் (பா- 270) .

உரையாசிரியர் கருத்துகள்

நச்சினார்க்கினியர் காமம் கண்ணிய மரபில் கனவு காண்பதும் அடங்கும் என்றும்; நால்வர் என்னும் தொகுதிக்குள் அடங்குபவர் பாங்கன், தோழி, நற்றாய், செவிலி முதலிய பாத்திரங்கள் என்றும் விளக்கிச் செல்கிறார். (தொல்காப்பியம்- நச்சினார்க்கினியர்- உ.ஆ.- ப.- 281-284) 'இருவருக்கும் உரிய பாற்கிளவி' என்ற தொடருக்குப் பொருள் கூறுங்கால் இளம்பூரணரும் நச்சினார்க்கினியரும் 'தலைமகற்கும் தலைமகட்கும் உரிய ஒரு கூற்றுக்கிளவி' என ஒத்த பொருளே கூறுகின்றனர். (மேற்.- இளம்பூரணர் உ.ஆ.- ப.- 327) . தொடர்ந்து வரும் மூன்று துத்திரங்கட்குப் பொருளுரைக்கும் இளம்பூரணர் காமம் கண்ணிய மரபிற்குரிய கூற்றுகளில் கனவும் அடங்கும் என்றும்; செவிலியும் இக்கூற்று நிகழ்த்தக்கூடும் என்றும்; நால்வர்க்கும் உரிய பால்கெழு கிளவி தலைவி, தோழி, நற்றாய், செவிலி முதலியோரை உள்ளடக்குகிறது என்றும் தான் உரை கூறியுள்ளார்.

முரண்பாடு

நச்சினார்க்கினியர் அஃறிணைப் பொருட்களுடன் கூற்று நிகத்துவோர் வரிசையில் பாங்கனையும் நிறுத்துகிறார். ஆனால் காமம் கண்ணிய மரபுக் கூற்றைப் பாங்கன் நிகழ்த்தியமைக்குச் சான்றுகள் எதுவும் காட்டவில்லை.

சங்க இலக்கியத்தில் தலைவன் தலைவி மட்டுமின்றித்; தோழி, செவிலி, நற்றாய் முதலிய பாத்திரங்களும் அஃறிணைப் பொருட்களுடன் பேசுவதாகப் பாடல்கள் உள்ளமையைக் கண்டோம். ஆனால் பாங்கன் காமம் கண்ணிய மரபில் கூற்று நிகழ்த்தியமைக்குச் சான்று இல்லை. எனவே காமம் கண்ணிய மரபில் கூற்று நிகழ்த்தும் தகுதி உடையோர் தலைமக்கள் மட்டுமின்றித்; தொல்காப்பியர் கூறும் நால்வராகிய தலைவி, தோழி, நற்றாய், செவிலி ஆகியோர் எனலாம். மேற்சட்டிய சூத்திரங்கட்கு இளம்பூரணர் உரையே ஏற்றுக்கொள்ளத் தக்கதாகிறது.

முடிவுரை

காமம் கண்ணிய மரபில் தலைமக்கள் மட்டுமின்றித் தோழி, செவிலி, நற்றாய் முதலிய பாத்திரங்களும் கூற்று நிகழ்த்தும் தகுதி உடையன என்பதே தொல்காப்பியர் சொல்ல வந்த இலக்கியக் கொள்கை ஆகும்.

துணைநூற்பட்டியல்



Sat Oct 19 19:04:17 2019 | [thanithamizhakarathikalanjiyam.github.io](https://github.com/thanithamizhakarathikalanjiyam)